

verschillende onderwerpen van gemeentelijke politiek heeft hij gedurende dien tijd zijn meening kenbaar gemaakt en met kracht verdedigd en op vele belangrijke punten heeft hij zijn denkbeelden ingang weten te doen vinden. Zijn opvattingen waren dikwijls zeer afwijkende van de door de meerderheid gehuldigde, doch aan pogingen om zijn meening bij haar — en over den Raad heen — bij de kiezers ingang te doen vinden heeft hij het niet laten ontbreken. Dat dit door hem menigmaal met succes geschiedde, is niet het minst te danken aan zijn practischen zin. Als eenig aanhanger tot 1907 in den Raad van de sociaal-democratische beginselen — in dat jaar werd een tweede sociaal-democraat als Raadslid gekozen — en beschikkende over redenaarsgaven als de zijne, was de verleiding groot om steeds — te pas en te onpas — voor zijn beginselen te getuigen; doch hij wist zich in dezen meestal te beperken en de invloed van zijn woord was daardoor te grooter. Reeds in de eerste Raadsvergadering, waarin hij het woord voerde, gaf Spiekman van zijn practischen zin blijk; een voorstel tot grondverkoop was aan de orde; krachtens zijn beginsel verklaarde Spiekman zich tegen elken grondverkoop en hij deelde mede niet voornemens te zijn bij iederen grondverkoop stemming te vragen of zijn bezwaren te uiten, doch wilde eens voor al geacht worden tegen iederen grondverkoop te stemmen. In de jaren van zijn Raadslidmaatschap nam dit besef toe van de eischen der practijk, zijn overtuiging dat boven getuigen het bereiken van een practisch resultaat — al werd dan niet alles bereikt wat hij wenschte — de voorkeur verdiende.

Als Voorzitter der Commissie in zake het Werkliedenreglement heb ik dit persoonlijk kunnen ervaren; ook bij zijn werkzaamheid in deze Commissie heeft Spiekman vruchtdragenden arbeid verricht; hij toonde te beseffen dat om het bereikbare te verkrijgen dikwijls iets moet worden opgeofferd; daaraan mede is te danken, wat ten slotte bereikt werd. De gedachte is mij ook niet vreemd dat nog meer bereikt zou zijn, indien Spiekman bij de behandeling van het Werkliedenreglement in den Raad, waaraan hij tengevolge der ziekte, die hem ten grave deed dalen, niet kon deelnemen, aanwezig ware geweest.

Spiekman bewoog zich in den Raad op veelzijdig gebied; vooral bij de algemeene beschouwingen over de gemeentebegrooting, die hij in de latere jaren dikwijls opende, kwam dit tot uiting. Zijn